

og fra Regeringens Side, saa vi maa faa noget ud af Sagen. Dermed vil jeg anbefale Lovforslaget til videre Behandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Vardenflet h): Det er en selvfølge, at paa det Stadium, hvortil Behandlingen nu er naaet, skal jeg ikke komme nærmere ind paa de forskellige Differencepunkter, der ligge mellem de to Ting. Jeg skal indskrænke mig til at udtale min Glæde over de Udtalelser, der ere fremkomne i den foreliggende Erklæring, og over de Udtalelser, der i Dag ere fremkomne fra den ærede Ordfører paa Flertallets Vegne om Flertallets Villighed til videre Forhandling for at komme til et lykkeligt Resultat i denne Sag. Jeg glæder mig over disse Udtalelser, men jeg tilstaar, at jeg ikke just i de Indrømmelser, der her gøres i det foreliggende Endringsforslag, ser noget Bevis for, at Flertallet vil stille sig saa imødekommende, som det bliver nødvendigt. Jeg indrømmer selvfølgelig, at Opgivelsen af de flydende Skolepenge er et af de Punkter, som ville lette Lovforslagets Gennemførelse, men jeg ser paa ingen Maade, at den Forandring i Støtten til den private Skole, som er udtrykt i det Endringsforslag, der er stillet, forandrer noget som helst i det oprindelige Princip med Hensyn til Støtte til den private Skole. Jeg tror derfor heller ikke, at det vil lykkes Flertallet, at faa det andet Tings Tilslutning til en Bestemmelse som denne. Smidlertid skal jeg ikke nærmere udtale mig herom, thi det vilde være at foregribe de Forhandlinger, som forhaabentlig ville kunne finde Sted i et eventuelt Fællesudvalg, men paa dette Stadium kan jeg ikke andet end fraraade Tinget at vedtage dette Forslag, skønt det, som det nu formuleres, har en vis Sammenhæng med Opgivelsen af § 3 i Folketingets tidligere Lovforslag. — De Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgfreds (Bernsen), forundrede mig ganske sikkert, for saa vidt som de berørte min Stilling til Lovforslagets Behandling i det andet Ting. Jeg mente ikke, at nogen kunde være i Tvivl om, hvorledes jeg stod til de forskellige Spørgsmaal, han særlig berørte. Han mente, at jeg var gaaet fra en Afstale med Folketinget paa tre forskellige Punkter. Han

nævnedes saaledes, at han havde opfattet min Stilling, som om jeg var ganske enig med Folketinget i de Lønningssatser, der vare blevne bestemte her i Tinget. Jeg tør maasse derfor gentilgive i Erindringen, at naar jeg sluttede mig til Lønningssparagrafferne i den Form, hvori de bleve vedtagne her i Folketinget, var det under udtrykkelig Fremhævelse af, at jeg maatte høre mig for disse Nedsættelser, for saa vidt de maatte anses for nødvendige af Hensyn til Statskassens Løb, men for saa vidt Hensigten var derved at skaffe Midler til Bejse til Støtte af Frikskolen, kunde jeg ingensinde erkende, at der var nogen Nødvendighed for eller Anledning til at nedsætte Lønningerne for Statens Lærere. Naar det ærede Medlem dernæst nævnedes, at jeg havde tiltraadt Folketingets Forslag om et forandret Mulktsystem, ganske vist med nogle Ændringer, jeg ønskede foretaget deri, er dette ganske rigtigt, men det ærede Medlem vil sikkert ogsaa erindre, at jeg gentagne Gange har udtalt, at jeg for mit Vedkommende nærede Tvivl om, at der vilde kunne tilvejebringes Overensstemmelse mellem Rigsdagens Ting om en Forandring af det nuværende Mulktsystem. Jeg har gentagne Gange fremhævet, at jeg fra et Administrationshynspunkt ikke fandt det nødvendigt at gaa bort fra den nuværende Ordning, men paa den anden Side kunde jeg meget godt modtage Forslaget, hvis det kunde vinde hele Rigsdagens Billigelse. Det vil derfor heller ikke kunne have undret det ærede Medlem, at jeg har stillet mig nogenlunde indifferent til dette Spørgsmaal, efter at det viste sig, at Landstinget for sit Vedkommende ikke mente at kunne gaa ind derpaa. Med Hensyn til mit Standpunkt over for Afstedigelsesretten tror jeg, der forelaa en fuldstændig Jæftagelse fra det ærede Medlems Side. Jeg har paa intet Punkt erklæret, at jeg kunde gaa ind paa Forslaget herom. Der forelaa her, saa vidt jeg huster, et Ændringsforslag fra et Mindretal eller et enkelt Medlem her i Salen om en Afstedigelsesret, der, efter hvad jeg udtalte som min Mening, vilde gøre Bestemmelsen ganske betydningløs, og for saa vidt kunde jeg godt tiltræde den, men videre er jeg ikke gaaet. Hvis andre ærede Medlemmer maatte være i lignende Tvivl, som det ærede Med-